

Vârșnicii din Strâmtura nu au făcut notă discordantă. În centrul satului i-am surprins pe câțiva bătrâni stând la sfat. Ioan Iagăr (73 de ani) a povestit că pe vremuri a fost mai bine ca în prezent, deoarece în anii tinereții omul poate să miște munții din loc. „Amu’ nu-i tare bine, că o trecut ce o fost mai frumos, s-o dus tinerețea cu tot farmecul ei. Atunci am putut lucra și mi-o fost lumea pe mână. Amu’ îi trist să vedem tinerii cum șed și se hodinesc și holdele rămân pustii, nelucrate. Tineretu’ îi dus care încotro, iar bătrânii nu-s stăpâni. Amu’ tinerii știu numa să butoneze pe tabletă și nu le place a lucra. Pe toate dealurile astea din jur era grâu de secerat și până în Sighet îl duceam cu carul la batoză. Amu’ nu-i nimic și oamenii nu mai seamănă, că vin porcii mistreți și distrug totul. Scurmă până lângă casa omului și trebe musai să îngădăm, de vrem să avem ce pune în oală”, arată Ioan Iagăr. O altă localnică, Maria Creț (65 de ani), spune că pe vremuri avea porumb semănat în cinci locuri, iar dealurile erau cultivate. Se puneă inclusiv în, iar batozele uruiau întruna.

„Amu’ nu mai lucră nimeni pământul și dealurile îs pustii. Se face numa’ iarba pe ele și nici aceea n-o mai cosește nimeni. Tinerele nu mai vreu să țăasă la război și nici să toarcă. Au toate frumusețile țesute de bunici și de mame și nu le prețuiesc și le trebe lucruri mai moderne. Nici prunci nu se mai fac amu’ cum se făceau mai demult. Atunci nășteai câți îți dădea Domnul; amu’ fac numa’ câte unul sau doi, și de îi mai ușor, că nu trebe să steie să mai spele scutece, numa’ să aibă bani de pampers. S-o cam schimbat lucrurile și, din păcate, multe dintre ele nu merg în direcția bună”, spune, dezamăgită, Maria Creț.

„Ce țară îi asta, că numa’ hoții ajung la conducere?”

O altă sateancă nealcoșe s-a grăbit să ne împărtășească și ea părerea sa despre mersul lucrurilor în țară și despre politică. Irina Boroica are 69 de ani și este o femeie cochetă, în ciuda vârstei. Poartă mândră măgele la gât și ne-a mărturisit că tot timpul le etalează, că s-a obișnuit cu ele și îi sunt dragi. „De tânără mi-o plăcut să mă gât și nu mă lăs nici acuma, și de-s bătrână. Măgelele mi-s tot la gât și în zilele de sărbătoare și când lucru pe acasă.

M-am învățat cu ele și tot mereu le port. Ce-mi place îi că în ultima vreme și tineretu’ pune preț pe straiile populare și se îmbracă mândru la biserică”. Lelea Irina, pe de altă parte, este ancorată puternic în realitatea politică și urmărește la știri ce se întâmplă în țară. Am provocat-o să ne spună părerea ei despre ceea ce se întâmplă în prezent pe scena politică.

„Amu’, ăștia ce fac politică se mânâncă între ei pentru bani. Ei fură și noi abia putem trăi. Am lucrat la Sighet, la fabrica de placaje și am făcut naveta ani mulți, da’ am pensie numa’ 690 lei. Ei nu lucră nimic și au buzunarele tot pline. Niciunul nu-i bun de nimic și ne râde lumea că minten-minten tot mai ajunge câte unul în temniță. Ce țară îi asta, că numa’ hoții ajung la conducere? Pe vremea lui Ceaușescu s-o putut angaja și cei care o avut patru clase. Amu’, gată facultățile și n-au unde lucra nicăieri. Îi cum nu se poate mai rău, că magazinele îs pline și lumea n-are pe ce cumpăra. Pensionarii sunt nevoiți să ia alimente pe datorie și înting cum pot de bani până vine iară poștașul”, a declarat lelea Maria.

„Ăștia de la conducere ar fi buni numa’ împușcați”

O altă părere aparține Mariei Botârlă (60 de ani). Aceasta se plânge de banii puțini și traiul greu. A lucrat o viață în agricultură și nu are pensie, dar primește lunar ajutor social de la primărie. A spus că regretă faptul că agricultura s-a transformat într-un chin pentru tineri și țăranii trebuie să muncească în cinste ca să aibă domnii ce pune pe masă.

„Îi musai să mai țină omu’ câte un iosag, că n-are din ce trăi. Îi baiu că toate îs lesne și nu se merită dat laptele de pomană. Se descurcă bieții oameni cum pot și mai vând câte un bulgăr de brânză, ca să aibă pe ce-și lua un kil de rișcaș ori de zahăr. De aș fi mai tânără, jur că m-aș duce și io să lucru în Germania, da amu’ nu mă mai primește nimeni acolo.

N-au unde merge oamenii să-și câștige un ban și-i sărăcie mare în țară. Ăștia de la conducere ar fi buni numa’ împușcați. Ar trebui împușcați cei care o desființat fabricile și o lăsat oamenii pe drumuri, ori i-o trimis departe de casă. Mă tem că vin vremuri și mai grele, că lumea îi tot mai rea”, a conchis lelea Maria, cu multă neliniște în glas.

I-am lăsat pe bătrâni să-și depene amintirile și ne-am îndepărtat cu sufletul plin de energie pură. Ne-am convins încă o dată că nicăieri în lume nu este mai multă sinceritate și nici inteligență mai profundă decât în sufletul omului simplu de la țară.

sursa:

www.infomm.ro